

men som ikke var kommen til sit Bestemmelsessted, saaledes at der først til anden Behandling var bleven givet en Afskrift af dette Andragende til Udvalget. I den Anledning maa jeg bemærke, at det forholder sig rigtigt, at Metropolitanstolens Lærere havde indgivet et saadant Andragende, som de have bragt til mig som Minister, men som jeg ved en Misforstaaelse, jeg gjerne vil indrømme, antog for at være et Andragende, som de vilde gjøre mig personlig bekendt med, medens det var deres Tanke, at det skulde overleveres til Udvalget. Jeg gik ud fra den Forudsætning, at de selv vilde henvende sig til Udvalget desangaaende, og yttrede for dem, at jeg vel ikke kunde foreslaae nogen Forandring i det foreliggende Lovforslag, men at jeg derimod ikke skulde have noget imod et saadant Forslag, hvis det kom ind i Thinget fra selve Udvalget. Her har, som sagt, været en Misforstaaelse fra min Side, men jeg troer ikke, at det vil have nogen væsentlig Indflydelse, eller forandre noget i Sagens Stilling; thi de Punkter, hvorpaa Opmærksomheden i Andragendet var henledet, have i Virkeligheden foreligget for Udvalget, og ved de Forhandlinger, som der fandt Sted, i hvilke jeg fik Anledning til at tage Deel ved den Conference, som Udvalget havde gjort mig den Gæde at indbyde mig til, bleve ogsaa disse Punkter tagne under Overvejelse, ligesom de ogsaa ere komne frem under Sagens 2den Behandling, i Anledning af det Forslag, som dengang var stillet. Jeg kan med Hensyn til Spørgsmaalet selv væsentlig henholde mig til de Uttringer, som jeg under 2den Behandling var foranlediget til at fremkomme med. Jeg kan paa ingen Maade betragte dette Forslag, saaledes som Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) som et upraktisk og uretsfærdigt. Jeg troer ikke, at det paa nogen Maade kan kaldes upraktisk, skjøndt jeg vil indrømme, at det i den Skikkelse, hvori det oprindeligt fremkom, led af flere Ulydeligheder, men som dog nu tildeels ere afhjulpne navnlig ved de dertil knyttede Underændringsforslag; og aldeles ville kunne afhjælpes ved en Udtalelse heri Thinget om, hvad der maatte antages at være Meningen, en saadan Udtalelse, der vilde kunne være tilstrækkelig for

Administrationen ved den senere Ordning af Sagen.

Jeg skal nogle Diebliske bvale ved Betragtningen af Forslaget, saaledes som det nu er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 5te Valgfreds (Rugaard) med Flere. Naar det deri hedder: „Hvor Disciplenes Antal ved nogen Skole overstiger 120, der skal Skolepengene for det overflødende Antal fordeles lige mellem Overlærerne og Adjuncterne“, saa vil jeg antage, at der i Udtrykkene „ved nogen Skole“ for Administrationen vil være tilstrækkelig Bemyndigelse til ogsaa at anvende denne Bestemmelse paa Soro Skole. Der er imidlertid et andet Ændringsforslag, som i den Henseende har det Fortrin, at det udtrykkelig omtaler Soro lærde Skole. Medens der saaledes fra Administrationens Side ikke vil være nogen Betænkelighed ved at medtage Soro Skole, hvad enten en Bestemmelse derom udtrykkelig optages eller maa anses stiltiende at indeholdes i Lovforslaget, vil der derimod kunne opstaa Tvivl om, hvorledes Skolepengene skulde være at beregne og fordele, og disse Tvivl ere allerede fremhævede af flere Medlemmer. For nu at holde mig til Soro Skole, vil det erindres, at der er et betydeligt Antal „Elever“, det vil sige Saadanne, som foruden at deeltage i Undervisningen, tillige nyde Godt af Skolen som Optrædelsesanstalt. Med Hensyn til det Contingent, der erlægges af disse unge Mennesker, skal jeg bemærke, at det er 160 Rd. om Aaret, og det er mig ikke bekendt, at der udtrykkelig gives en Bestemmelse om, hvormed det heraf skal regnes til „Skolepenge“; men da imidlertid de Disciple, der ikke ere „Elever“ — som det hedder — og altsaa bve i Byen, betale 30 Rd. om Aaret i Skolepenge, saa maa man vel ansee et saa stort Beløb af Elevernes Contingent for at være, hvad de betale i Skolepenge, og forsaavidt altsaa vilde denne Vanskelighed kunne fjernes. Naar det i Forslaget fremdeles hedder, at Skolepengene, naar Disciplenes Antal overstiger 120, for det overflødende Antal skulde fordeles „lige mellem Overlæreren og Adjuncterne“, saa kunde disse Udtryk maaſtee give Anledning til nogen Tvivl; dog antager jeg ikke, at